

Nr 153.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående avstående i visst fall av allmänna arvsfondens rätt till arv; given Stockholms slott den 26 februari 1937.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 26 februari 1937.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, LEVINSON, ENGBERG, SKÖLD, NILSSON, QUENSEL, FORSLUND.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Den 24 oktober 1934 avled förre nämndemannen Ored Ohlsson från Stoby socken utan att, såvitt framgår av en efter honom upprättad bouppteckning, efterlämna arvsberättigad släkting. Behållningen i boet utgjorde enligt bouppteckningen 129,509 kronor 29 öre. Ored Ohlsson var vid sin död 85 år.

Genom två såsom gåvobrev betecknade testamenten har Ored Ohlsson förordnat om en del av sin kvarlåtenskap. Enligt det ena testamentet, dagtecknat den 14 april 1933, skulle av kvarlåtenskapen 15,000 kronor utbetalas till den av honom upprättade, till Önnestads folkhögskolas och lant-

mannaskolas garantiförening i Kristianstads län anknutna stiftelsen »Olahus, Ola och Ored Ohlssons stiftelse». Detta testamente har godkänts av kammaradvokatfiskalsämbetet den 23 maj 1935. Enligt det andra testamentet, dagtecknat den 18 februari 1933, skulle av kvarlåtenskapen 15,000 kronor utbetalas till inspektoren Une Larson å Olahus. Jämlikt påskrift å testamentet av Larson och dennes hustru Alma Larson skulle emellertid även i detta fall det testamenterade beloppet, i överensstämmelse med Ored Ohlssons önskan, komma nämnda stiftelse till godo. Beträffande sistnämnda testamente har Kungl. Maj:t, efter hemställan av kammaradvokatfiskalsämbetet, genom beslut den 15 juni 1935 förklarar, att klander mot detsamma icke skulle för allmänna arvsfondens räkning äga rum.

I en den 26 mars 1935 till kammaradvokatfiskalsämbetet inkommen ansökning har änkefru Olga Nilsson i Lund anhållit, att en del av det allmänna arvsfonden tillfallna arvet efter Ored Ohlsson måtte avstås till hennes son, lantbrukseleven Olle Nilsson. Därjämte hava i en till ämbetet den 27 april 1935 inkommen ansökning maskinarbetaren Martin Persson i Kärråkra, Vankiva socken, och hans hustru Olga Maria Paulina Persson, född Nilsson, anhållit, att av ifrågavarande arv till dem måtte avstås ett belopp av omkring 15,000 kronor. Sedan nämnda ansökningar av ämbetet överlämnats till länsstyrelsen i Kristianstads län för utredning, har länsstyrelsen den 15 juli 1935 avgivit utlåtande i ärendet och därvid yttrat sig jämväl rörande en vid utlåtandet fogad, den 2 april 1935 till länsstyrelsen inkommen och till Kungl. Maj:t ställd ansökning, däri styrelsen för Önnestads folkhögskolas och lantmannaskolas garantiförening anhållit, att allmänna arvsfondens rätt till arvet efter Ored Ohlsson måtte avstås till förmån för förut nämnda stiftelse. Kammaradvokatfiskalsämbetet har med eget utlåtande den 18 maj 1936 överlämnat samtliga till ärendet hörande handlingar.

Olga Nilsson är änka efter medicine doktor Nils Anton Nilsson i Göteborg, vilken avled år 1933 och såsom dödsbodelägare efterlämnade, förutom henne, två söner. Under förmålan att boet efter mannen avträtts till konkurs har Olga Nilsson till stöd för sin ansökning till en början åberopat släktskap mellan hennes man och Ored Ohlsson, i det att Nils Anton Nilssons farmor och Ored Ohlssons moder varit syskon. Vidare har Olga Nilsson anfört, bland annat, att hennes yngste son, Olle Nilsson, som är född den 25 februari 1913, genomgått Alnarps lantbruksskola och någon tid varit elev vid Önnestads lantmannaskolas skoljordbruk på Olahus, att Ored Ohlsson under Olle Nilssons vistelse på Olahus visat ett varmt intresse för Nilssons utbildning såsom lantbrukare samt att hon vore övertygad, att Ored Ohlsson, om han fått leva, skulle hava testamenterat någon del av sin kvarlåtenskap till Olle Nilsson, vid vilken han varit varmt fästad och som vore i stort behov av understöd.

Olle Nilsson har i ärendet meddelat, att under hans vistelse på Olahus Ored Ohlsson lovat att ekonomiskt hjälpa honom, så att han skulle kunna fortsätta sina lantbruksstudier och kanske en gång köpa eller arrendera en

gård, samt att han beräknade kostnaderna för sina lantbruksstudier, för vilkas fullföljande skulle åtgå en tid av sex år, till omkring 10,000 kronor.

Landsfiskalen i Stoby distrikt har i yttrande till länsstyrelsen beträffande Olga Nilssons ansökan framhållit, bland annat, att Ored Ohlsson på sin tid lämnat doktor Nilsson ekonomiskt stöd under dennes studietid, samt vidare såsom sin mening uttalat, att det vore mycket sannolikt, att, om Ored Ohlsson kunnat förmå sig att förordna om sin förmögenhet, han skulle i någon mån ihågkommit doktor Nilssons barn och änka på grund av deras tryckta ekonomiska ställning. Landsfiskalen har föreslagit, att ett belopp av 4,000 å 5,000 kronor måtte tillerkännas Olle Nilsson.

Vid den av länsstyrelsen verkställda utredningen hava, bland andra, förenämnde inspektor Une Larson och den såsom god man i boet för allmänna arvsfonden förordnade kommunalkamreraren Ernst Edvard Persson i Stoby uttalat, att Ored Ohlsson varit varmt intresserad av Olle Nilsson och enligt deras mening skulle, om han fått leva ännu någon tid, kommit att lämna Olle Nilsson ekonomisk hjälp, varigenom denne blivit i stånd att köpa någon mindre jordbruksfastighet.

Martin Persson och Olga Maria Paulina Persson hava till stöd för sin ansökning anfört bland annat följande:

Olga Maria Paulina Persson vore dotter utom äktenskapet till Ored Ohlssons för omkring 20 år sedan avlidne broder Ola Ohlsson. Under sina sista dagar hade Ola Ohlsson uttalat en önskan att Ored Ohlsson måtte göra något för hans dotter med användande av de medel, Ola Ohlsson komme att efterlämna. Ored Ohlsson hade också behjärtat denna broderns önskan, i det att han för omkring sju år sedan betalat en del skulder, som sökandena måst åsamka sig. Martin Persson vore nämligen sedan flera år sjuk och hade därför några gånger vårdats å Broby sanatorium.

Vid ansökningen fogade intyg utvisa, att Martin Persson gjort sig känd för arbetsamhet och en hedrande vandel samt att makarna levde under betryckta ekonomiska omständigheter.

Landsfiskalen i Stoby distrikt har med anledning av makarna Perssons ansökning i huvudsak anfört följande:

Makarna Persson hade år 1921 inköpt en bostadsfastighet i Kärråkra, vilken efter färdigställande i dåvarande dyrtid kommit att kosta omkring 15,000 kronor. Då makarna Persson icke ägde något kapital, hade de måst skuldsätta sig för hela detta belopp. Fastigheten i fråga vore taxeringsvärderad till 7,000 kronor och in-teknad för 6,500 kronor. Att skulden å fastigheten icke vore större berodde enligt makarna Perssons uppgift och vad som i övrigt upplysts på, att Ored Ohlsson för några år sedan bisträckt dem med 8,000 kronor. Utöver fastigheten ägde makarna Persson inre lösören av enklaste beskaffenhet till ett värde av cirka 500 kronor. Något kapital ägde makarna icke. Mannen Persson hade år 1926 insjuknat i lungturberkulos och vore ännu ej återställd från denna sjukdom. Därefter hade han icke kunnat utföra arbete i sitt yrke utan endast kunnat syssla med tillfälliga arbeten av lättare natur. Persson åtnjote full understödspension å 278 kronor om året samt dessutom barntillägg. Hans arbetsinkomst hade under år 1934 utgjort cirka 300 kronor och år 1935 uppgått till cirka 150 kronor. Fastighe-

ten lämnade icke makarna någon kontant inkomst utan endast bostad. Makarna hade fyra barn i åldern 17, 15, 13 och 5 år. Det äldsta av barnen hade anställning och försörjde sig självt, varemot de tre yngsta vistades i hemmet. Hustrun Persson vore fullt frisk, men hade ej någon arbetsinkomst. Familjen vore alltså helt hänvisad att leva på förenämnda pension och den lilla arbetsinkomst, som mannen hade. Vid mångfaldiga tillfällen hade landsfiskalen hört talas därom, att Ola Ohlsson vore fader till Olga Maria Paulina Persson ävensom att Ola Ohlsson lämnat hennes moder ekonomisk hjälp. Jämväl brodern Ored Ohlsson hade lämnat ekonomiskt stöd på sätt förut nämnts. Av föreliggande tre ansökningar om avstående av allmänna arvsfondens rätt till arv efter Ored Ohlsson vore makarna Perssons den mest behjärtansvärda. Det gällde ju ett barn till arvlåtarens broder, vilken vore den, som i verkligheten samlat förmögenheten, och skulle ett bifall till makarna Perssons ansökning vinna ett varmt och tacksamt erkännande från befolkningen i bygden.

Styrelsen för Önnestads folkhögskolas och lantmannaskolas garantiförening, vars ändamål, bland annat, är att understödja folkhögskolan och lantmannaskolan i Önnestad, och som är ägare till alla fastigheter, i vilka skolornas verksamhet bedrives, är jämväl styrelse för stiftelsen »Olahus, Ola och Ored Ohlssons stiftelse». Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Ored Ohlsson genom gåvobrev den 15 mars 1930 till garantiföreningen överlämnat sina i Stoby socken belägna hemman, tillsammans $^{11}/_{16}$ mantal Stoby, vilka sedan gammalt benämnts Olahus, att förvaltas under namn av »Olahus, Ola och Ored Ohlssons stiftelse». Beträffande gåvan föreskrev Ored Ohlsson i gåvobrevet, bland annat, att fastigheterna skulle odelade kvarbliva i lantmannaskolans ägo för all framtid och »därvid tjäna vid skolan förekommande undervisning». Jordbruket skulle så vitt görligt så skötas, att detsamma kunde tjäna som förebild för orten.

Efter att hava hänvisat till nämnda gåvobrev har styrelsen för garantiföreningen till stöd för sin ansökning anfört i huvudsak följande:

Ored Ohlsson, som vore född på Olahus och bott där under hela sitt liv samt varit elev vid Önnestads folkhögskolas första kurs, hade varit hembygden varmt tillgiven och hyst särskilt intresse för landsbygdsungdomens fostran och utbildning. Beträffande stiftelsen hade hans önskemål varit att giva den en sådan utrustning att den skulle kunna taga emot ungdom, som kunde där få en grundlig praktisk utbildning i lanthushållningens olika grenar. Ored Ohlsson hade vid upprepade tillfällen lämnat ekonomiska bidrag till stiftelsen. År 1930 hade han sålunda överlämnat i två poster tillhoppa 107,000 kronor, varav 100,000 kronor skulle utgöra en fond, vars avkastning finge användas för stiftelsens ändamål. År 1932 hade han bekostat vissa diknings- och skogsplanteringsarbeten m. m. genom att till stiftelsen överlämna aktier till ett värde av 63,000 kronor. Samma år hade han för inköp av djur och inventarier överlämnat 25,000 kronor och påföljande år hade han bidragit till en växthusanläggning med 5,000 kronor. För att säkra stiftelsen för utgifterna för vissa diknings- och nyodlingsarbeten å en mosse å gården, vilka Ored Ohlsson önskade utförda, hade han i förut nämnda gåvobrev den 14 april 1933 ställt ytterligare 15,000 kronor till stiftelsens förfogande att utbetalas efter hans död.

För skogsskötseln hade Ored Ohlsson varit särskilt intresserad och då under hösten 1934 ett till Olahus gränsande kronoboställe annonserades arren-

deledigt eller eventuellt till salu, hade Ored Ohlsson uttalat en önskan att för stiftelsens räkning köpa till bostället hörande skog. Ored Ohlssons plötsliga bortgång hade emellertid omöjliggjort denna hans tanke.

Då Ored Ohlsson dog, hade arbetet med stiftelsens iordningställande icke varit färdigt utan åtskilliga arbeten, som styrelsen i samråd med Ored Ohlsson önskat genomföra, hade återstått. Ored Ohlsson, som av naturen varit försiktig och betänksam samt ofta gått ensam och planlagt nya uppslag för stiftelsen, hade varit angelägen om att förbättringsarbetena på Olahus skulle forceras. Det vore styrelsens uppfattning, att om Ored Ohlsson fått leva, han efter hand som styrelsen hunnit utföra de skisserade planerna skulle ha överlämnat de för utförandet behövliga medlen.

Under åberopande av det anförda har styrelsen hemställt, att tillgångarna efter Ored Ohlsson måtte tilldelas stiftelsen för att därigenom måtte möjliggöras fullföljandet av arbetet på stiftelsens utrustning, så att denna kunde på sätt som varit tänkt tjäna bygdens ungdom.

Landsfiskalen har, under framhållande såsom min mening, att därest Ored Ohlsson träffat dispositioner rörande sin kvarlåtenskap stiftelsen i största utsträckning skulle blivit ihågkommen, tillstyrkt, att kvarlåtenskapen efter avdrag av mindre belopp till de övriga sökandena måtte tillfalla stiftelsen.

Kristianstads läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott har i yttrande till länsstyrelsen över styrelsens framställning, under betonande av den stora betydelse för ungdomens fostran, som den upprättade stiftelsen hade och komme att få, tillstyrkt bifall till ifrågavarande framställning.

Länsstyrelsen har i sitt utlåtande över förevarande tre ansökningar anført följande:

Det vore för länsstyrelsen väl känt, att Ored Ohlsson hyste det största intresse för den av honom skapade stiftelsen, och länsstyrelsen hölle det för sannolikt, att Ohlsson, därest han fått leva, till föreningens förfogande skulle hava ställt de medel, som ytterligare erfordrades för verkställande av de förbättringar å stiftelsens egendom, vilka under Ohlssons livstid redan planerats och påbörjats av föreningens styrelse i samråd med honom. På grund därav och då den av Ored Ohlsson upprättade stiftelsen komme att få stor betydelse för ungdomens uppfostran, finge länsstyrelsen på det livligaste tillstyrka den av styrelsen för Önnestads folkhögskolas och lantmannaskolas garantiförening gjorda framställningen.

Då emellertid såväl Olga Nilssons son Olle Nilsson som Olga Maria Paulina Persson stode i visst släktskapsförhållande till Ored Ohlsson och de enligt vad som utretts vore i stort behov av ekonomisk hjälp, hade länsstyrelsen för sin del icke något att erinra emot att desamma tillerkändes skäligen del av kvarlåtenskapen efter Ored Ohlsson.

Slutligen har *kammaradvokatfiskalsämbetet* i sitt utlåtande anført bland annat följande:

Av förevarande tre ansökningar funne ämbetet den av makarna Persson gjorda framställningen i främsta rummet förtjänt av beaktande. Genom den till stöd för densamma förebragta utredningen torde få anses ådagalagt, att Olga Maria Paulina Persson vore barn utom äktenskap av Ored Ohlssons tidigare avlidne broder Ola Ohlsson. Ehuru här sålunda endast föreläge en på utomäktenskaplig börd grundad skyldskap, syntes detta förhållande likväl hava medfört, att Olga Maria Paulina Persson kommit att stå Ored

Ohlsson nära. Detta framginge icke minst därav, att Ored Ohlsson, enligt vad upplysts, i livstiden i ej ringa mån ekonomiskt bistått makarna Persson. Ur billighetssynpunkt syntes starka skäl tala för ett bifall till makarnas ansökning. Deras ekonomiska ställning vore uppenbarligen mycket svag. Utsiktarna till en förbättring av densamma förefölle ovissa med hänsyn till mannens sjuklighet och nedsatta arbetsförmåga. I detta sammanhang torde ej heller böra förbises att den förmögenhet, varav Ored Ohlsson varit i besittning, enligt uppgift huvudsakligen sammanbragts av Ola Ohlsson. Beträffande storleken av den del av arvet efter Ored Ohlsson, som torde böra avstås till makarna Persson, ansåge ämbetet det av makarna själva förslagsvis begärda beloppet 15,000 kronor icke oskäligt.

Vad därefter anginge den för Olle Nilssons vidkommande gjorda ansökningen torde den avlägsna släktskap med Ored Ohlsson, som återopats till stöd för ansökningen, icke böra tillmätas nämnvärd betydelse. Av större vikt torde vara, att Nilsson under sin vistelse såsom lantbrukselev på Olahus av allt att döma kommit i sådan beröring med Ored Ohlsson, att det med fog syntes kunna göras gällande, att han stått denne nära. Även i förevarande fall syntes billighetsskäl tala för avstående av en del av kvarlåtenskapen efter Ored Ohlsson. Medlen skulle här komma att nedläggas på Olle Nilssons fortsatta utbildning till jordbrukare, ett ändamål som i och för sig behjärtansvärt därtill kunde antagas stå i god överensstämmelse med Ored Ohlssons intentioner. Varken Nilssons eller hans moders ekonomi syntes möjliggöra den planerade utbildningen utan en tyngande skuldsättning. Olle Nilsson syntes också icke utan skäl hava förväntat sig framtida ekonomiskt stöd av Ored Ohlsson, vilken tidigare ekonomiskt bistått Olle Nilssons fader. Vid övervägande av storleken av den del av arvet efter Ored Ohlsson, som sålunda torde böra avstås till Olle Nilsson, ansåge ämbetet ett belopp av 5,000 kronor skäligt.

Beträffande den av styrelsen för Önnestads folkhögskolas och lantmannaskolas garantiförening gjorda ansökningen har kammaradvokatfiskalsämbetet till en början framhållit, att ämbetet, som ansåge 5 kap. 3 § nya arvslagen icke medgiva ett efterskänkande av allmänna arvsfonden i arv tillfallen egendom till förmån för en juridisk person, funne sig principiellt förhindrat att förorda avstående av allmänna arvsfondens arvsrätt i förevarande fall. Ämbetet har vidare yttrat:

Bortsett från nämnda spörsmål vore ämbetet icke övertygat om att det med hänsyn till omständigheterna kunde anses billigt, att stiftelsen framför allmänna arvsfonden erhöle återstoden av Ored Ohlssons förmögenhet. Stiftelsen hade under Ored Ohlssons livstid av denne mottagit penningar och egendom till ett sammanlagt värde av omkring 300,000 kronor. Därutöver hade stiftelsen genom testamentariska förordnanden av Ored Ohlsson efter dennes död tillförts ytterligare 30,000 kronor. Stiftelsen hade sålunda blivit rikligt tillgodosedd, och ämbetet ansåge sig alltså icke heller ur billighetssynpunkt kunna förorda bifall till ifrågavarande ansökning.

Kammaradvokatfiskalsämbetet har i anslutning till vad ämbetet sålunda anfört hemställt, att den av styrelsen för Önnestads folkhögskolas och lantmannaskolas garantiförening gjorda ansökningen icke måtte föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd samt att proposition till riksdagen avlåtes i syfte att av det allmänna arvsfonden tillfallna arvet efter Ored Ohlsson måtte avstås till makarna Persson 15,000 kronor och till Olle Nilsson 5,000 kronor.

Från kammaradvokatfiskalsämbetet har inhämtats, att till allmänna arvsfonden av utredningsmannen i boet efter Ored Ohlsson enligt av ämbetet godkänd redovisningsräkning inlevererats tillhopa 98,612 kronor 21 öre.

Av förevarande tre ansökningar i fråga om kvarlåtenskapen efter Ored Ohlsson finner jag i likhet med kammaradvokatfiskalsämbetet makarna Perssons ansökning vara i främsta rummet förtjänt av beaktande. Hustrun Persson är, enligt vad verkställd utredning utvisar, barn utom äktenskapet till Ored Ohlssons tidigare avlidne broder Ola Ohlsson, som enligt uppgift huvudsakligen samlat den av Ored Ohlsson efterlämnade förmögenheten. Att makarna Persson stått Ored Ohlsson nära synes mig framgå bl. a. därav, att han i livstiden ekonomiskt bistått makarna Persson. Då makarna Perssons ekonomiska ställning är mycket svag och mannen Perssons arbetsförmåga på grund av sjukdom är synnerligen nedsatt, torde det få anses billigt, att någon del av arvet efter Ored Ohlsson avstås till förmån för makarna Persson. I likhet med kammaradvokatfiskalsämbetet, finner jag det av makarna Persson själva begärda beloppet, 15,000 kronor, icke vara oskäligt.

Beträffande den av änkefru Olga Nilsson för hennes son Olle Nilsson gjorda ansökningen synas mig även i detta fall sådana omständigheter vara för handen, att det får anses billigt, att någon del av Ored Ohlssons kvarlåtenskap tillerkännes Olle Nilsson. Av gjorda uttalanden framgår, att Ored Ohlsson visat ett varmt intresse för Olle Nilssons utbildning till jordbrukare och sannolikt skulle lämnat denne ekonomiskt bistånd därtill. Utan dylikt bistånd synas möjligheterna för Olle Nilsson att fullfölja sin utbildning vara mycket ovissa. I fråga om storleken av det belopp, som bör tillerkännas Olle Nilsson, anser jag det av kammaradvokatfiskalsämbetet föreslagna beloppet 5,000 kronor vara skäligt.

Vad slutligen angår den av styrelsen för Önnestads folkhögskolas och lantmannaskolas garantiförening gjorda ansökningen får jag emot kammaradvokatfiskalsämbetets framhållande, att stadgandet i 5 kap. 3 § lagen om arv icke kan anses medgiva efterskänkande av allmänna arvsfonden tillfallet arv till förmån för en juridisk person, erinra, att statsmakterna redan tagit ställning till denna fråga och därvid intagit en annan ståndpunkt än ämbetet (prop. 1935 nr 206 p. 9, riksd. skr. nr 229 samt prop. 1936 nr 192 p. 2, riksd. skr. nr 262). Att Ored Ohlsson hyste det största intresse för den av honom skapade stiftelsen synes mig vara otvivelaktigt. Även om han redan under sin livstid samt genom testamentariska förordnanden i hög grad ekonomiskt gynnat stiftelsen, bör detta förhållande enligt min mening icke föranleda till ett avslag å föreningens ansökning. Då utredningen beträffande denna ansökning otvetydigt utvisar att stiftelsen stått Ored Ohlsson nära, synes det mig väl motiverat, att någon ytterligare del av hans kvarlåtenskap kommer stiftelsen till godo för verkställande av de förbättringar å stiftelsens egendom, vilka under hans livstid redan planerats och påbörjats av stiftelsens styrelse i samråd med honom.

Det belopp, som tillfallit allmänna arvsfonden efter Ored Ohlsson, uppgår, såsom nämnts, till 98,612 kronor 21 öre. Härav skulle, enligt vad jag föreslagit, 15,000 kronor tillerkännas makarna Persson och 5,000 kronor Olle Nilsson. I fråga om storleken av den andel av arvsfondens ifrågavarande arv, som bör efterskänkas till förmån för stiftelsen, synes mig ett belopp av 30,000 kronor vara skäligt. Vid bifall till vad jag sålunda föreslagit skulle återstå omkring hälften av det allmänna arvsfonden ursprungligen tillfallna beloppet, som således kommer fonden till godo.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att av den allmänna arvsfonden tillfallna kvarlåtenskapen efter förre nämndemannen Ored Ohlsson från Stoby socken må avstås 15,000 kronor till maskinarbetaren Martin Persson och hans hustru Olga Maria Paulina Persson, född Nilsson, 5,000 kronor till lantbrukseleven Olle Nilsson samt 30,000 kronor till förmån för den av Ohlsson upprättade stiftelsen »Olahus, Ola och Ored Ohlssons stiftelse».

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

H. Wihlborg.
